

Kaakchirurgie en orthodontie: raakvlakken

Inleiding

In de reeks themanummers die het Nederlands Tijdschrift voor Tandheelkunde uitgeeft, worden ditmaal de raakvlakken tussen orthodontie en kaakchirurgie belicht. Bij de keuze van de onderwerpen is een onderscheid gemaakt naar dento-alveolaire afwijkingen, dento-skelettale afwijkingen en craniofaciale afwijkingen. De meeste aandacht gaat hierbij uit naar aspecten van diagnostiek en behandelingsplanning.

Heden ten dage is de samenwerking tussen orthodontist en kaakchirurg wel haast vanzelfsprekend. Wanneer het gaat over raakvlakken tussen orthodontie en kaakchirurgie, impliceert dit echter niet dat dit het exclusieve werkterrein van de orthodontist

en kaakchirurg betreft. De algemeen-practicus is vaak de eerste die de patiënt voorbereidt op een gecombineerde orthodontisch-chirurgische behandeling. Hij moet dus op de hoogte zijn van de ontwikkelingen op dit terrein en de patiënt basale informatie kunnen verstrekken.

Anderzijds is voor het bereiken van een goed en stabiel eindresultaat overleg tussen orthodontist, kaakchirurg en algemeen-practicus onontbeerlijk. Dit is vooral van belang bij de planning van conserverende en prothetische voorzieningen vóór, tijdens en na de gecombineerde behandeling.

Alle bijdragen in dit themanummer zijn geschreven met de rol van de algemeen-

practicus in het achterhoofd. Ten dele wordt bekende informatie gegeven over diagnostiek en behandelingsplanning, ten dele komen nieuwe opvattingen naar voren.

Sommige onderwerpen werden al eerder in dit tijdschrift besproken. Om deze reden zijn zij in dit themanummer slechts summier besproken. Dento-alveolaire traumata bijvoorbeeld, kwamen uitvoerig aan de orde in het themanummer in het najaar van 1987.

A.M. Kuijpers-Jagtman
R.A.C.A. Voorsmit

Dankwoord

Iedere aflevering van het Tijdschrift vraagt van de Redactie en het bureau weer bijzondere aandacht. Tegelijk is ook het eindresultaat steeds weer verschillend. Dit geldt in versterkte mate voor de themanummers.

De Redactie is de auteurs, allen kaakchirurg of orthodontist, bijzonder erkentelijk voor hun eendrachtige samenwerking bij de totstandkoming van de in totaal tien bijdragen. In het bijzonder zijn wij de coördinatoren erkentelijk, te weten mevr. prof. dr. A.M. Kuijpers-Jagtman, orthodontist, en dr. R.A.C.A. Voorsmit, kaakchirurg,

beiden verbonden aan de Katholieke Universiteit te Nijmegen. In dit verband willen wij ook graag onze dank uitspreken aan mevr. prof. dr. C.E.L. Carels, orthodontist, werkzaam aan de Katholieke Universiteit te Leuven.

De scala aan onderwerpen die in dit themanummer aan de orde komen, geven een indrukwekkend beeld van de ontwikkelingen die zich zowel op het vakgebied van de kaakchirurgie als op dat van de orthodontie voltrekken. Dat kaakchirurgen en orthodontisten elkaar wel eens nodig zouden

kunnen hebben, is vanaf het instellen van deze beide specialismen ongetwijfeld wel erkend. Dat het ooit tot zo een innige samenwerking zou komen, zoals nu onder andere blijkt uit de besproken onderwerpen, mag toch wel verrassend worden genoemd.

Nogmaals dank aan allen die aan de totstandkoming van deze aflevering hebben bijgedragen.

I. van der Waal, hoofdredacteur